

hvilket der staar Personer med saadan Kredit og et saadant Maal af Forretningsdygtighed, at Selskabet kan have nogen Leveevne, vil være ude af Stand til at stille et saadant Depositum. Det er den eneste Grund, hvormed Lovforslaget kan forsvares, og den er ogsaa efter min Mening tilstrækkelig. Jeg kan ikke gaa med til en Lov, hvorved det bliver muligt, at Selskaber af anerkendt svindlerisk Natur vedblive at fastholde Forsikringer og opkræve Præmier og holde Forsikringer ved lige, idet jeg er fuldstændig overbevist om, at i alle Tilfælde vil dette være ikke blot at ofre de indbetalte Præmier men ogsaa kommende Præmier, som godtroende Forsikrere maatte indbetale, til Fortabelse. Det bedste, man kan ønske om et saadant Selskab, er, at det maa gaa fallit hellere i Dag end i Morgen, maaske kan der saa reddes en lille Smule endnu, men hvis det bliver ved at arbejde, vil det hele forsvinde i den Afgrund, som allerede har slugt det øvrige.

Indenrigsministeren (Bramsen): Jeg vil heller ikke være med til at opretholde anerkendt svindleriske Selskabers Ret til at tegne yderligere Forsikringer. Men jeg vil henlede det ærede Medlems Opmærksomhed paa, at det foreliggende Lovforslag aldeles ikke udtaler noget som helst om, hvorvidt et Selskab er svindlerisk eller ikke; hvorvidt det er solidt eller ikke solidt, det afgøres ikke. Der afgøres kun, hvorvidt det paagældende Selskab er i Stand til at præstere 100,000 Kr. eller ikke, og det er paa det Grundlag, det ærede Medlem vil have, at man skal forbyde at opretholde allerede indgaaede Kontrakter. Hvis Loven gik ud paa, at der skulde være nogen, som havde Myndighed til at afgøre, hvorvidt det var et afgjort svindlerisk Foretagende eller ikke, var det en anden Sag, saa vilde jeg være enig med det ærede Medlem. Men det er der ikke Tale om, og det er anerkendt ogsaa af det ærede Medlem, at der kan være ret ordentlige Selskaber, som i Virkeligheden kunne opfylde deres Forpligtelser, men som ikke ere i Besiddelse af 100,000 Kr., og der forekommer det mig ikke at være forsvarligt at annullere bestaaende Kontrakter. Det er mit Standpunkt.

Maatte jeg ikke over for det ærede Medlem for Kolding (E. Sørensen), som sagde, at det var vanskeligt at kontrolere, om der afsluttedes ny Forsikringer, sige, at den Indvending kan ikke gøres gældende mod Lovforslaget. Det kan virkelig ikke anføres mod Loven, at man kunde

handle mod dens Paabud, det kan anføres mod en hvilken som helst Lov. Men jeg tvivler ikke om, at Selskaber, som ikke have Ret til at tegne ny Forsikringer, meget hurtigt ville komme til en Forstaaelse af, at de have at rette sig derefter, selv om § 7 gaar ud. Hvis den bliver staaende, skal Konkurrencen jo nok sørge for at oplyse, at det paagældende Selskab, uagtet det er uberettiget dertil, tegner Forsikringer. Og selv om den gaar ud, vogter det sig nok for at tegne ny Forsikringer, naar det ligefrem er en strafbar Handling. Den samme Indvending kan jo i øvrigt gøres mod enhver Lov. Der fastsættes jo Straf f. Eks. for Tyveri, men man kan jo alligevel stjæle. Det er altsaa ingen Indvending, at et Selskab, hvem det er forbudt at tegne Forsikringer, kan gøre det alligevel. I det hele taget forekommer det mig, at de Indvendinger, det ærede Medlem kom med, vare af en ganske overordentlig ringe Vægt, men navnlig gælder det om dette, at man kan overtræde Loven, thi det er dog noget, som de fleste ærede Medlemmer kende, at en Lov kan blive overtraadt.

E. Sørensen: Det er dog uomtvisteligt, at der er meget stor Forskel paa, om et af disse Svindlerselskaber bliver rent og totalt forbudt og dets Navn og Bestyrelse ikke mere maa eksistere, eller det faar vedblivende Tilladelse til at henvende sig til sine gamle Forbindelser og indkasere Præmier. Saa mente den ærede Minister, at Henvisningen til, at de ogsaa muligvis vilde finde Udvej til, naar de i det hele taget fik Lov til at vedblive at leve, at omgaa Loven og ogsaa tegne ny Forsikringer, var en Indvending, man slet ikke kunde gøre. Ja, men det er jo saadant, at disse Selskaber ere helt igennem baserede paa at gaa Loven saa nær som muligt, og balancere paa Stregen, og naar de blot faa Lov til at leve, kunne de med deres Skarpsindighed og Durkdrevenhed let finde paa saadanne Midler til at omgaa Loven, at det vil være vanskeligt for den offentlige Myndighed at kontrolere, om dette sker. Naar den ærede Minister udtalte over for mig, at det var let nok at fremkomme med en negativ Kritik af et Forslag, skal jeg tilføje, at det ved denne Lejlighed har været mig dobbelt let, idet jeg i alt væsentligt har kunnet indskrænke mig til at gengive den ærede Ministers Kritik af Lovforslaget i det andet Ting.